

577. PODÁNÍ RUKY

1073.

Z Petřvaldu

Za na - ši - ma o - kny ze - le - na tra - vi - čka, pře - le - če-

la přes ňu ta dzi - vo - ka hu - si - čka.

Za našima okny
zelena travička,
přelecěla přes ňu
dzivoka husička.

Lecěla, lecěla
z Uher do Moravy;
poviz mi, dzěvečko,
kaj jsu tu vinohrady?

Ja bych ci podala,
synečku, baj obě,
dybich ja vědzěla,
že ty mne vezmeš sobě.

Lecěla, lecěla,
něvim, kady padla;
poviz mi, dzěvečko,
kaj jsu tu Napajadla?

Přelecěly husky
přes petřvalské lučky,
podaj mi, ma mila,
tej svojej pravej ručky.

578. NEROVNÝ

1074.

Ze Štěbořic od Opavy

Za na - šum sto - do - lum, za na - šum pi - vni - cum, se - dzi tam Ja - ni - ček, ma v ru - kach škle - ni - cu,

na - pa - ja, pro - šva - rnu dzě - vu - chu na - mlu - va.

Za našum stodolum,
za našum pivnicum,
sedzi tam Janiček,
ma v rukach šklenicu,
napaja,
prošvarnu dzěvuchu namluva.

Vitam cě, Janičku,
z dalekej krajiny,
něbudžeš ty mici
z moji dcerky ženy,
chudobnys,
pro moju dcerušku něrovnys.

Ona na lůžečku
a on na stolečku,
ona mu jablečko
a on ji hrušečku,
přaje mu,
vyšiva šatečku, daje mu.

Ta její macička,
dy se dovědzěla,
hnědky Janičkovi
naproci běžela;
běžela,
z dalekej krajiny vitala.

Džekuju, macičko,
za vaše vitani:
šak ja tež něvidzim
stříbra, zlata na ni;
rovně je,
takova dzěvucha jak jine.

579. PŘEKVAPENÍ SMUTNÉ

1075.

Od Příbora

Za Ostra - vu v malo - va - nej tej kame - ni - ci tanco - va - ly šty - ry pan - ny, šty - ře pa - ni - ci.

Za Ostravu v malovanéj
tej kamenici
tancovaly štyry panny,
štyře panici.

Jenem jedna ta panenka
nětancovala,
kera sveho kochanečka
na vojně měla.

Dětě, tato, tatuličku,
za ten nový dvůr,
a jesli z tej vojny jedě
ten kochanek můj?¹⁾